

Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdiktioner, blive disses Politimestre derom at underrette.

Udsender Indenrigsministeren en Veterinær til Stedet, gaar Ansvarer fra Dyrlægen over paa denne.

§ 8.

Opstaar der Formodning om, at den i en Besætning udbrudte Sygdom er Dzens ondartede Lungesyge, Rvægpest eller Svinedifteritis, skal Politimesteren lade nogle Stykker slagte og obducere for derved at komme til Visshed i Sagen.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af førnævnte Sygdomme eller af miltebrandartet Rosen, kunne af Indenrigsministeren beordres dræbte. Ligeledes kan den nævnte Minister, naar Saadant Kjønnets fornødent til Sygdommens Undertrykkelse, paahvde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaaes.

Enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er befængt med Sntve eller Springorm, skal dræbes. Opstaar der Mistanke om, at Sntve er udbrudt i en Besætning, og give Omstændighederne Grund til at befrygte, at Smitten derfra kan have forplantet sig videre i større Omfang, kan Politimesteren, dog kun saafremt Veterinærhospitalet eller det veterinære Sundhedsraad dert erklære sig enige, lade den eller de mistænkte Heste nedslaa, for at komme til Visshed i Sagen.

Er en Hestebesætning, som mistænkt for Sntve, bleven afspærret, kan Eieren forlange, at der inden 4 Ugers Forløb tages Bestemmelse om enten Afspærringens Ophør eller Nedslagning af et Dyr til Sygdommens Bekræftelse.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulle obduceres, og de derom optagne Forretninger gjennem Amtet uden Ophold indsendes til Indenrigsministeren. Eieren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist for egen Regning at tilkalde en examineret Dyrlæge til at være tilstede ved Obduktionen og deltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tvivl eller Meningsforskjel herom imellem Dyrlagerne, afgjøres Sagen af det veterinære Sundhedsraad.

Förinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene taxere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foranlediger denne; i Beløbet afdrages Værdien af Dyret i dræbt Tilstand. Den saaledes udfundne Sum udbetales Eieren fuldtud, saafremt Obduktionen giver det Resultat, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme; i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{1}{3}$ af den nævnte Sum.

Saafremt Eieren forsætlig eller ved grov Uagtsomhed maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagældende Sygdom, fortaber han den Ret til Erstatning af det Offentlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

Erstatningen samt Udgifterne ved Taxationen og Nedslagningen udredes af Statskassen.

§ 9.

Opstaar der Formodning om, at en Hund er angreben af Hundegalstak, skal saadant uopholdelig anmeldes i Kjøbenhavn for Politidirektøren, i de øvrige Kjøbstæder for Politimesteren og paa Landet for Sognefogden, der have at paase, at Dyret strax forsvaerlig læntes og afspærres, samt at foranledige, at det snarest muligt underjøges af en Dyrlæge; kun saafremt forsvaerlig Lækning og Afspærring ikke kan finde Sted, skal det strax dræbes. Erklærer Dyrlægen Hunden for gal, bliver den ligeledes strax at dræbe. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes uden Ophold til Amtet (i Kjøbenhavn til Politidirektøren). Ethvert Dyr skal, naar det er blevet bidt af en gal Hund, enten dræbes eller holdes indespærret paa en saadan Maade og i saa lang Tid, som af Politimesteren bestemmes. Har et Dyr været angrebet af Hundegalstak, maa dets Kjøb ikke anvendes til Jøde for Mennesker eller Dyr.

Naar der paa en Egn er forekommet et enkelt eller dog kun nogle faa Tilfælde af Hundegalstak, kan Amtmanden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) ved en offentlig Kundgjørelse paahvde, at i et nærmere betegnet Distrikt alle Hunde, der ikke ere lænfede, skulle, indtil Paahudet ved en lignende Kundgjørelse atter ophæves, være forshnede med Mundkurve af nærmere angivnen Bestaaffenhed. Alle løsgaaende Hunde, der ikke ere forshnede med de foreskrevne Mundkurve, skulle da ved Politiets Foranstaltning optages og dræbes